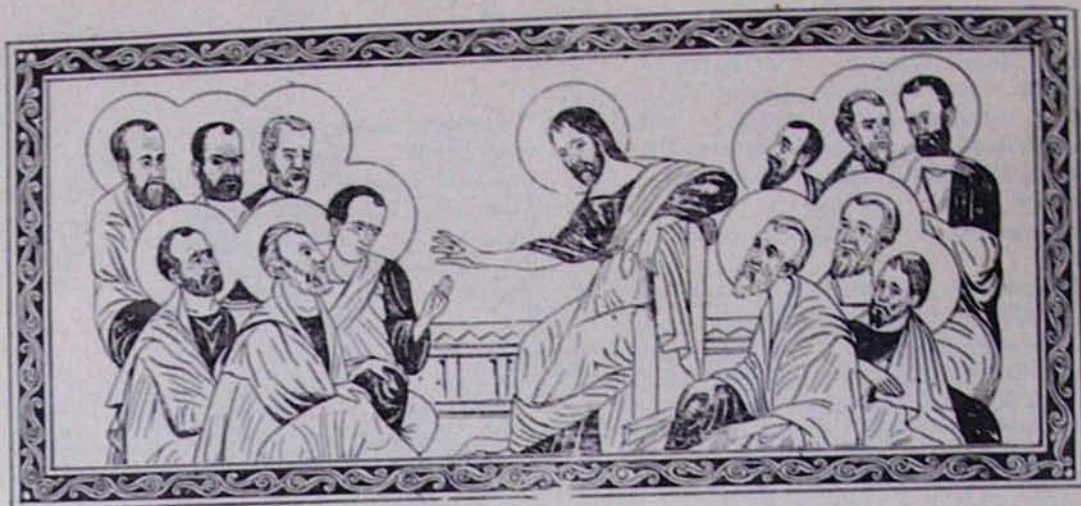

ՀՈԳԵՎՈՐ ՀՈՒՆԸ

Հոգևոր միաբարության և բերկրանքի բացառիկ օր էր Մայր Աթոռի միաբանության համար մայիսի 27-ը, շաբաթ, ս. Գրիգոր Լուսավորչի «Ելն ի վիրապէն» տոնը, երբ Վեհափառ Հայրապետի կարգադրությամբ Մայր տաճարում տեղի ունեցավ սարկավագական ձեռնադրություն:

Այդ օրը հոգևոր ճեմարանի Բ լսարանի բոլոր ութ ուսանողները միասիրտ ու միախորհուրդ, իրենց ազատ կամքով, հոգու թելադրանքով ու թրթիռով և անխաբ զգացումով, որպես «անձինք նուիրեալք սիրոյն Բրիստոսի», որոշեցին իրենց երիտասարդ ու խոտունմեայից կյանքը ընծայել Մայր Աթոռի և հայ եկեղեցու ծառայության սրբազան գործին՝ ընդունելով հոգևոր սպասավորության առաջին աստիճանը խորհրդանշող սարկավագական ուրարը:

Այդ համարձակ և սրտառույ ջալը մեր ուսանողների հոգեկան չափահասության, մտածումի և զգացումի հասունության պայծառ վկայությունն էր:

Հինգ-վեց տարիներ առաջ այդ ութ տղաքը, որոնցից չորսը հայրենի աշխարհից են և մյուս չորսը՝ սփյուռքի մեր թեմերից, ծվեն-ծվեն հոգիներով եկան Մայր Աթոռ ուսանելու, եկան ընտանեկան տարբեր միջավայրերից, տարբեր դաստիարակության, տարբեր հոգեբանությունների և նախասիրությունների տեր:

Ա. Էջմիածնի կրոնաշունչ և վանական մթնոլորտի մեջ այդ տղաքը անցկացրին իրենց ուսումնառության բեղուն վեց տարիները:

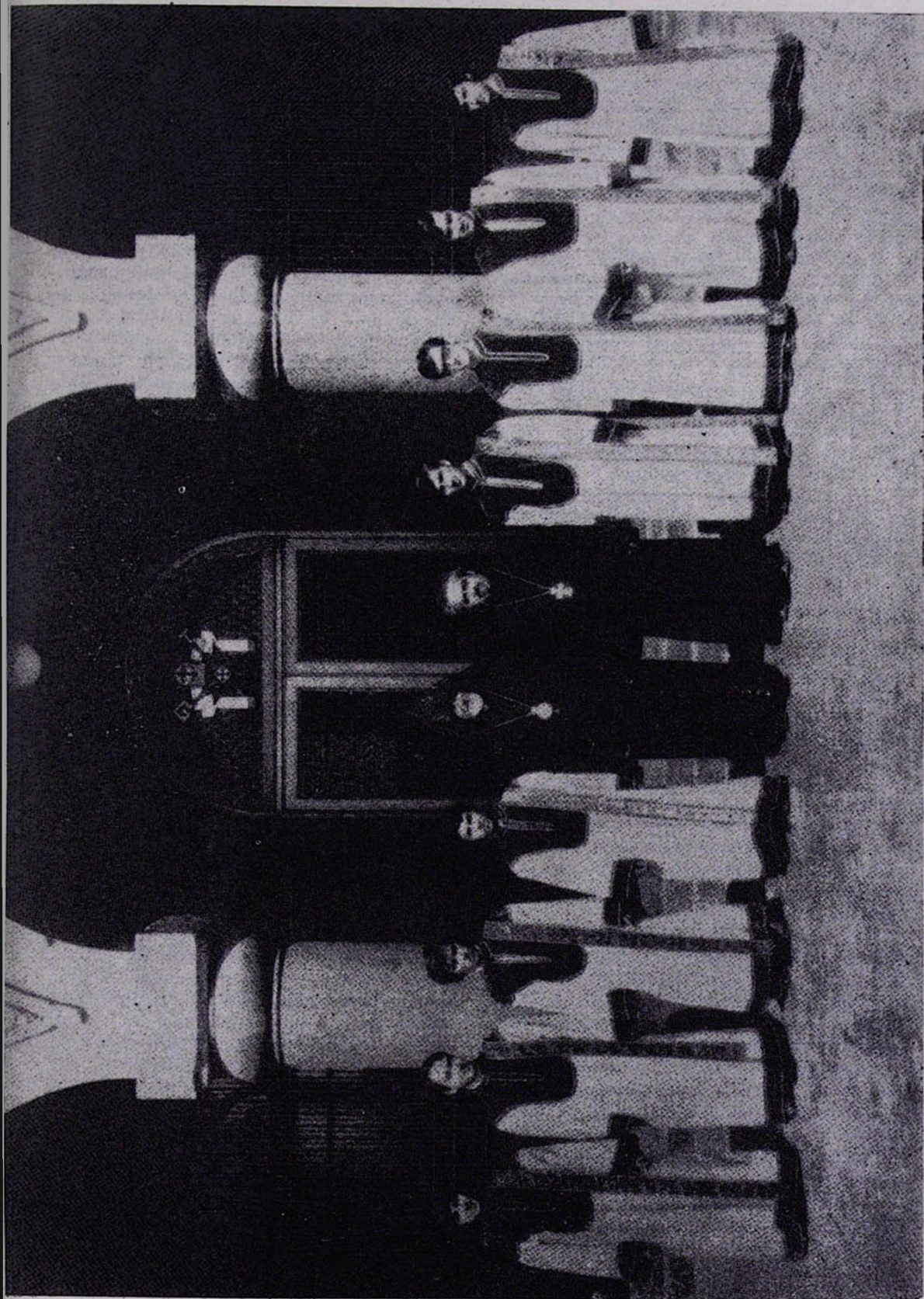
Ա. Էջմիածինը հանդիսացավ նրանց հոգու, մտքի և սրտի խանձարուրդ՝ հմուտ և անձնվեր դասախոսների անձանձիր, եռանդազին և սրտամաշ հոգաժության և հսկողության ներքո:

Մանավանդ Հայոց Հայրապետի նաչվածքի և օրհնության տակ լցվեցին նրանք Մայր Աթոռին և հայ հավատացյալ ժողովրդին ծառայելու գիտակից նվիրումով, ու տարիների ընթացքում նրանց մտքի և սրտի վրա ցանված հավատքի, գիտության, ծառայության բարի սերմերը աճեցին և տվեցին լավագույն պտուղները՝ «ընդ միոյ երեսուն, ընդ միոյ վաթսուն և ընդ միոյ հարիւր»:

Նորընձանները ճեմարանի հարկի տակ ճանաչեցին և սիրեցին հայ եկեղեցին, մեր մշակույթն ու գրականությունը և հոգևոր արժեքները:

Մոտիկ անցյալում վանքերում ձեռնադրության նման առիթով բոլորանվեր ծառայության կանչված տղաների ամբողջ խումբը կոչվում էր «ողջակէզ» լսարան: Նույնն է պարագան նաև մեր նորընձա սարկավագների:

Ա. Էջմիածնի խորհրդի և լույսի մեջ հա-

Նորընձա սարկավագները լուսարարապետ տ. Հուսիկ եղբ. Սանթրոքյանի և հոգևոր ճեմարանի տեսուչ տ. Հովհաննես ակագ քհն. Մարտիրոսյանի հետ վեհարանի մուտքի առաջ

ստանացավ, կազմակերպվեց և իմաստավորվեց նրանց հոգևոր, մտավոր ու հայրենասիրական կյանքը գոհացուցիչ և բազմակողմանի պատրաստությամբ:

Նորընծաները Մայր Աթոռում գտան մանկ ծնողական ջերմ գորգուրանք ու հոգածություն և իրենց ապագա հոգևոր, մշակութային ծառայության համար մաքուր, քրիստոնեական ու հայեցի միջավայր և շունչ՝ պատրաստվելու համար վաղվա իրենց մեծ ու դժվարին գործին:

Այս անգամ էլ մեր նախնյաց հավատքի և նվիրումի տեսիլքն է մարմնավորվել այս անուշ տղաների երիտասարդ կյանքի մեջ:

Հաջորդ տարիներին, վատան ենք, որ փորձառության բույից անցնելով, նրանք կախարտեն իրենց ուսումը հոգևոր ճանապարհում և Հայոց Հայրապետի բարի շնչի տակ՝ է՛լ ավելի կհասունանան, է՛լ ավելի կպատրաստվեն կարենալ դատաւոր համար արժանի մշակներ և հաջորդներ իրենց հոգևոր մատակարարներին, որոնց նվիրումով և աշխատանքով փառավորվել, պայծառացել է Մայր Աթոռ ու Էջմիածինն ու հայ եկեղեցին:

Այսօր նրանց կենդանի ու ոգեշնչող մատակարարն է, «Զօրագլուխն առաքինաց»՝ Հայոց բարի և արի Հայրապետը:

Որ նորընծաները ձեռնադրությունից առաջ իրենց սրտի դիմումը ներկայացրին բրպես ուխտ և խոստում Հայոց Հայրապետին՝ միջնորդությամբ Մայր տաճարի լուսարարապետ տ. Հուսիկ եպ. Սանթրոյանի և ճեմարանի տեսուչ տ. Հովհաննես ավ. քհն. Մարությանի: Վեհափառ Հայրապետը հարգեց եղած արդ միջնորդությունը և, մանավանդ քաջամանուկ լինելով անձամբ ուր ուսանողների կյանքի և ուսումնառության տարիներին հոգևոր ճեմարանում որտե՞ս նրանց տրամաբանության և հոգեբանության դասախոսի, հրահանգեց նրանց ձեռնադրությունը:

Մայիսի 26-ին, ուրբաթ օրը, երեկոյան ժամերգությունից հետո, Մայր տաճարում կատարվեց նորընծաների սարկավազական եղանակ արարողությունը, իսկ սուսի 27-ին, շաբաթ օրը, ս. Լուսավորչի տոնին՝ **կարգ ձեռնադրությունը**՝ ձեռամբ լուսարարապետ տ. Հուսիկ սրբազանի և խարտավիյակությամբ տ. Ավետիս արդ. Մանդալյանի:

Ձեռնադրությունից հետո տ. Հուսիկ սրբազանը, հանուն Հայոց Հայրապետի, նորընծաներին շնորհավորեց և նրանց ողորդեց իմաստասիր հորդորական՝ մաղթելով, որ նրանք լինեն անձնուրաց և սրտեռանդ մշակներ հայ եկեղեցու և հարազատ զանակները Մայր Աթոռ ու Էջմիածին:

Ժամը 14-ին միաբանական սեղանատա-

նը, ի պատիվ նորընծաների, տրվեց մաշկերույթ, որին ներկա էին Մայր Աթոռի ողջ միաբանությունը, հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմն ու ուսանողությունը:

Մաշկերույթի ժամանակ, հանուն դասախոսական կազմի, նորընծաներին շնորհավորեց «Էջմիածին» ամսագրի խմբագիր և հոգևոր ճեմարանի ավագ դասախոս Աթոռն Հատիտյանը, որն առաջին իսկ մեկ օրից, մյուս դասախոսների հետ միասին, հետևել է նորընծաների ուսումնառության տարիներին, նրանց հոգևոր ու մտավոր աճին, խանդավառությամբ և լավատեսությամբ, այն պայծառ գիտակցությամբ, որ մեր օրերում ևս կարիքը կա միշտ և հանապազ հոգևոր նոր հունձի՝ արժանավոր և հավատարմոր եկեղեցականների՝ կարենալ լցնելու համար այն դատարկությունը, որ իրենց ետին են թողնում մեզանից բնորոշ հեռացած մեր վաստակաշատ հոգևորականները:

Արդարև, հայ եկեղեցու հարատևությունը, առաքելությունն ու կենսունակությունը կախում ունեն առաջին հերթին Մայր Աթոռում և հայրենի հողի վրա՝ լուսամիտ, հոգևոր և բարոյական ամուր, սկզբունքային դատախարակություն ստացած հոգևորականներից:

Բարեկարգ, զորավոր եկեղեցի՝ նշանակում է, ամեն բանից առաջ, հավատավոր, գիտակից և կարգապահ հոգևորականություն, մեր նախնյաց պայծառ տեսիլքով առաջնորդված՝ կարենալ շարունակելու համար պատմական իր առաքելությունը մեր ժողովրդի կյանքում արդի աշխարհի բարդ պայմաններում:

Նորընծաներին ողորդալ խանդավառ և ոգեշունչ խրատական խոսեց ման աղ օրերին ուխտավորաբար Մայր Աթոռում գրությունող Ռոմինիայի և Բուլղարիայի միացյալ հայոց թեմերի առաջնորդ տ. Տիրայր եպ. Մարտիրոսյանը:

Հանուն նորընծաների երախտագիտության և շնորհակալության ջերմ ու անկեղծ խոսք ասաց նորընծա Հրաչ սրկ. Օղյուզյանը (Լիբանանից)՝ ողորդալ Վեհափառ Հայրապետին, լուսարարապետ տ. Հուսիկ եպիսկոպոսին, հոգևոր ճեմարանի տեսչությանը և դասախոսական կազմին:

Ուրախ են Մայր Աթոռի միաբանությունը, հոգևոր ճեմարանի դասախոսական կազմը, այն անխաբ հավատալով, որ ուր սարկավազների ձեռնադրությունը, նրանց սրբազան ուխտը, հոգևոր զինվորագրությունը նոր ուժ, նոր կորով է բերում այս բարավոր Հաստատությանը, որ Մայր Աթոռ ու Էջմիածինն է, և նրա միջոցով՝ հայ եկեղեցուն:

Մայր Աթոռ ս. Էջմիածնի, Հայոց Հայրապետի այս ուրախությունն ու քերականքը բաժանում է նաև մեր հավատավոր ժողովորդը, որ ի հայրենիս և ի սփյուռս աշխարհի, այս երիտասարդ սարկավագների ուխտով, սարկավագներ, որոնք խոստանում են պատվով և արթությամբ կրել իրենց ուսերի վրա մեր նախնայաց արթությունների, հավատքի և հայրենասիրության սրբազան տապանակը:

Արդարև, «Հունձք բազում են և մշակք սակաւ» (Մատթ. Թ 37):

«Արդ, աղաչեցէք զՏէր հնձուց, զի հանցէ մշակս ի հունձս իր» (Ղուկ. Ժ 2—3):

• •

Հովհաննէս սարկավագ Ղազարյան. ծնվել է 1955 թվականի հունիսին Հոկտեմբերյան քաղաքում: Ավարտել է տեղի միջնակարգ դպրոցը 1970-ին և նույն թվականին էլ ընդունվել հոգևոր ճեմարան: Իր զինվորական-հայրենասիրական ծառայությունը կատարելուց հետո վերադարձել է հոգևոր ճեմարան 1976-ին և շարունակել իր ուսումնառությունը Բ լսարանում:

Խաչիկ սարկավագ Մարտիրոսյան. ծնվել է 1956 թվականի հուլիսին Էջմիածնի շրջանի Ոսկեհատ գյուղում: 1963—1971 թվականներին սովորել է տեղի միջնակարգ դպրոցում: 1971 թվականին ընդունվել է հոգևոր ճեմարան: 1975—1977 թվականներին կատարել է իր զինվորական-հայրենասիրական ծառայությունը սովետական բանակում և ապա վերադարձել հոգևոր ճեմարան: Այժմ սովորում է Բ լսարանում:

Արա սարկավագ Ծուլյան. ծնվել է 1957 թվականի մայիսին Բուխարեստում: 1974 թվականին ավարտել է համար 195 միջնակարգ դպրոցը և ընդունվել հոգևոր ճեմարան, որտեղ սովորում է այժմ Բ լսարանում:

Վաչագան սարկավագ Ավետիքյան. ծնվել է 1957 թվականի օգոստոսին Երևանում: 1974 թվականին ավարտել է տեղի Դերենիկ Դեմիրճյանի անվան միջնակարգ

դպրոցը և նույն թվականին ընդունվել հոգևոր ճեմարան: Այժմ սովորում է Բ լսարանում:

Վահրամ սարկավագ Տեքտերյան. ծնվել է 1957 թվականի դեկտեմբերին Բեյրութում: Ավարտել է տեղի Նոր Մարաշի ազգային Քառասնից Մանկանց նախակրթարանը, իսկ 1970—1971 թվականներին սովորել Անթիլիասի Կիլիկյան Աթոռի դպրեմանքում, որի հինգամյա դասարանական բաժինը ավարտելով, 1976 թվականին ընդունվել է ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարան: Այժմ սովորում է Բ լսարանում:

Խաչիկ սարկավագ Խարազյան. ծնվել է 1958 թվականի հոկտեմբերին Հալեպ քաղաքում: 1964 թվականին ծնողների հետ հայրենադարձվել է և հաստատվել Լեռնականում: Սովորել է տեղի Միքայել Նալբանդյանի անվան միջնակարգ դպրոցում մինչև 9-րդ դասարան և 1973 թվականին ընդունվել է հոգևոր ճեմարան: Այժմ սովորում է Բ լսարանում:

Հրաչ սարկավագ Օղուջյան. ծնվել է 1959 թվականի հունվարին Բեյրութում: Սովորել է տեղի Հաճն թաղամասի ազգային ս. Սահակ-Մեսրոպյան նախակրթարանում և այն ավարտել 1972 թվականին: 1973 թվականին ընդունվել է հոգևոր ճեմարան: Այժմ սովորում է Բ լսարանում:

Հովսեփ սարկավագ Պալըզյան. ծնվել է 1959 թվականի դեկտեմբերին Բեյրութում: Սովորել է տեղի ս. Քառասնից Մանկանց նախակրթարանում և այն ավարտել 1972 թվականին: Ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարան է ընդունվել 1973 թվականին: Այժմ սովորում է Բ լսարանում:

«Էջմիածին» ամսագրի խմբագրությունը ջերմորեն շնորհավորում է նորընծա ութ սարկավագներին, այն սրտագին բարեմաղթությամբ, որ նրանք իրենց ուսումնառության հաջորդ տարիներին լինեն ս. Ստեփանոս սարկավագի նման «արք լի հաւատովք և Հոգով սրբով» (Գործք. 2 5) և արդարացնեն իրենց վրա դրված բոլոր բարի հույսերը:

